

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ ΠΟΥ ΕΙΠΩΘΗΚΕ ΣΤΗΝ
ΚΑΘΑΓΙΑΣΗ ΤΟΥ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΟΥ ΤΟΥ
GETTYSBURG

Ἐδῶ καὶ ὀγδόντα ἑπτὰ χρόνια, οἱ πατέρες μας δημιούργησαν σ' αὐτὴν τὴν ἡπειρὸς ἓνα καινούριο ἔθνος, θεμελιωμένο στὴν Ἐλευθερία καὶ ἀφοσιωμένο στὴν ἰδέα ὅτι οἱ ἄνθρωποι εἶναι ὅλοι πλασμένοι ἴσοι.

Τώρα ἔχουμε ἐμπλακεῖ σ' ἓνα μεγάλο ἐμφύλιο πόλεμο, πού θὰ κρίνει ἂν τὸ ἔθνος αὐτό, ἢ ὁποιοδήποτε ἄλλο ἔθνος μὲ τὰ ἴδια θεμέλια καὶ τὴν ἴδια ἀφοσίωση, μπορεῖ νὰ ἐπιζήσει. Συγκεντρωθήκαμε σ' ἓνα μεγάλο πεδίο μάχης αὐτοῦ τοῦ πολέμου. Ἦρθαμε ἐδῶ γιὰ νὰ καθασιάσουμε ἓνα τμῆμα τοῦ ἐδάφους τούτου σὰν τελευταία κατοικία ἐκείνων πού ἔδωσαν ἐδῶ τὴ ζωὴ τους γιὰ νὰ μπορέσει τὸ ἔθνος αὐτό νὰ ζήσει. Ἡ πράξις μας αὐτὴ εἶναι ὀλότελα σωστὴ καὶ πρέπουσα.

Ἄλλὰ, ἀπὸ μιὰν εὐρύτερη ἄποψη, δὲν μποροῦμε ἐμεῖς νὰ καθασιάσουμε—δὲν μποροῦμε νὰ καθοσιώσουμε—δὲν μποροῦμε νὰ καταστήσουμε ἱερὸ—τὸ ἔδαφος τούτο. Οἱ γενναῖοι ἄντρες, ζωντανοὶ καὶ νεκροί, πού ἀγωνίστηκαν ἐδῶ, τὸ ἔχουν καθαγιάσει, ἔτσι πού ἐμεῖς, μὲ τὴ φτωχὴ μας δύναμη, τίποτα δὲν μποροῦμε νὰ προσθέσουμε ἢ νὰ μειώσουμε. Ὁ κόσμος λίγο θὰ σκεφτεῖ, καὶ οὔτε γιὰ πολὺ θὰ θυμᾶται, ὅσα λέμε τώρα ἐδῶ, ἀλλὰ ποτὲ δὲν θὰ λησμονήσει ὅσα ἐκείνοι ἐδῶ ἔπραξαν. Σ' ἐμᾶς τοὺς ἐπιζῶντες ἀνήκει βέβαια τὸ χρέος νὰ ἀφιερωθοῦμε ἐδῶ στὸ ἔργο πού τόσο γενναῖα προώθησαν ἐκείνοι πού ἀγωνίστηκαν ἐδῶ καὶ πού δὲν ἔχει ἀκόμη ὀλοκληρωθεῖ. Σ' ἐμᾶς ἀνήκει βέβαια τὸ χρέος νὰ ἀφιερωθοῦμε στὸ μεγάλο ἔργο πού μᾶς ἀναμένει—ὅτι ἀπὸ τοὺς τιμημένους αὐτοὺς νεκροὺς ἀντλοῦμε ἀκόμη μεγαλύτερη δύναμη γιὰ ν' ἀφιερωθοῦμε στὴν ἰδέα τούτη, γιὰ τὴν ὁποίαν ἐκείνοι ἔδωσαν καὶ τὴν ὑπέριστα ἀπόδειξις ὀλοκληρωτικῆς ἀφιέρωσης—ὅτι εἶναι βαθιὰ μας πίστη πὼς οἱ νεκροὶ αὐτοὶ δὲν ἔχουν πεθάνει μάταια—ὅτι τὸ ἔθνος αὐτό, μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ, θὰ γεννήσει μιὰ καινούρια Ἐλευθερία—καὶ ὅτι ἡ κυριαρχία αὐτὴ τοῦ λαοῦ, ἀπὸ τὸ λαό, γιὰ τὸ λαό, δὲν θὰ ἐξαφανιστεῖ ἀπὸ τὴ γῆ.

ΑΒΡΑΑΜ ΛΙΝΚΟΛΝ.

19 Νοεμβρίου 1863.

Μετάφραση Ἀντώνη Σαμαράκη